

κτηνοτροφικῶν δημητριακῶν, πλέον ἔν συμπληρωματικῶν ποσόν, ἐν μέρει ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐκτελωνισθέντων ἐμπορευμάτων, θὰ δίδῃ τὸ ἐκάστοτε ὕψος τῆς ἀντισταθμιστικῆς εἰσφορᾶς.

13. Ἡ κατάργησις τῆς ἀρχῆς τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν ἢ τῶν παρομοίων μέτρων θὰ χαρακτηρίζῃ τὸ ἐφεξῆς ἐμπορικὸν καθεστῶς εἰσαγωγῶν τῆς Κοινότητος. Αἱ εἰσαγωγαί, βεβαίως, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, δύνανται ν' ἀναστέλλωνται. Ἄλλὰ τοῦτο δύνανται νὰ συμβαίῃ μόνον κατ' ἐξαιρέσιν, εἰς περιόδους κρίσεως (ὅποτε δύνανται νὰ γίνῃ ἀναστολῆ τῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς τῶν δημητριακῶν ἢ ἐπιβολῆ—ἐνδεχομένως τοῦ καθεστῶτος τῶν ἐλαχίστων τιμῶν διὰ τὰ φρούτα καὶ τὰ λαχανικά). Ἀκόμη εἶναι δυνατόν, νὰ γίνῃται προσφυγὴ καὶ εἰς ἰσχυρὰ οἰκονομικὰ μέτρα (ὡς π. χ. εἶναι ἡ αὔξησις ὠρισμένων καταβολῶν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δημητριακῶν, τῶν τιμῶν φράγματος τῶν μεταποιημένων προϊόντων).

14. Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν, κατ' ἀρχὴν, δὲν προβλέπονται ἐπιδοτήσεις, μὲ μόνην ἐξαιρέσιν προκειμένου περὶ προϊόντων τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ εἰς τὸ ἔσωτερικόν τῆς Ε.Ο.Κ. εἶναι ἡγγυημένη καὶ ὑψηλοτέρα τῆς διεθνοῦς τιμῆς. Διὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσηιν, εἶναι ἀναπόφευκτος ἡ χορήγησις εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς μιᾶς «συμπληρωματικῆς τιμῆς» (restitution), δηλαδὴ ἐπιδοτήσεως. Τοῦτο, συνελπῶς, δὲν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰμὴ μόνον κατὰ τὴν ἐξαγωγήν δημητριακῶν, εἴτε ταῦτα ἐξάγονται ὡς ἔχουν, εἴτε κατόπιν μεταποιήσεως (χοῖροι, πουλερικά, ὠά). Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν, βεβαίως, ἢ ἐν λόγῳ ἐπιδοτήσεως θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰς ποσότητας κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν αἰτίνες εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν παραγωγήν τοῦ με-

ταποιηθέντος προϊόντος (μελλοντικῶς τὸ καθεστῶς τοῦτο εἶναι πιθανὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ γαλακτος, τῆς ζακχάρους καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν παραγῶν προϊόντων τῆς μεταποιήσεως αὐτῶν).

15. Αἱ τέσσαρες θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς Κοινῆς Γεωργικῆς Πολιτικῆς εἶναι συνεπῶς: α) ἐλευθέρα κυκλοφορία, β) ἐλαστικὸν καθεστῶς τιμῶν, γ) τιμαὶ ἀσφαλείας διδόμεναι εἰς τὸν παραγωγὸν ὁμοίμορφοι καὶ ἐπὶ κοινοτικῆς βάσεως, δ) ἐνιαῖον καθεστῶς καί, κατὰ βάσιν, φιλελεύθερον εἰς τὰς σχέσεις μετὰ τῶν τρίτων Χωρῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς ταύτης συνεπάγεται μιᾶν ἄλλην ἀρχήν: τὴν κοινοτικὴν δρᾶσιν. Ἡ κοινὴ ὀργάνωσις τῆς ἐμπορίας δὲν εἶναι εἰς ἀπλόως συντονισμὸς τῶν ἐπὶ μέρους ἔθνικῶν ὀργανώσεων ἐμπορίας. Εἶναι ἐν σύνολον, μᾶλλον ἐνιαῖον, ἐντὸς ὠρισμένων ὀρίων τουλάχιστον καί, ἐπομένως, κατ' ἀνάγκην κεντρικῆς κατευθύνσεως.

16. Κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κοινοτήτους, δηλαδὴ ἡ ἐνιαία, κοινοτικὴ ἐκδήλωσις τῆς βουλήσεως τῶν ἐξ Κυβερνήσεων, θὰ λαμβάνῃ τὰς βασικὰς ἀποφάσεις, ἰδιαιτέρως εἰς τὰ ζητήματα τῶν τιμῶν. Εἰς τὴν πραγματικότητα, τὸ Συμβούλιον ὁμοιάζει πρὸς διπλωματικὴν συνέλευσιν, ἢ ὁποία δὲν συνέρχεται κανονικῶς εἰμὴ μόνον ὀλίγας ἡμέρας κατὰ μῆνα. Ἐναπόκειται, ἐπομένως, εἰς ἐν δεύτερον Σῶμα, Ὅργανον μόνιμον, προικοδοτημένον δι' ἀξιολόγου διοικητικῆς ἐξουσίας, δηλαδὴ εἰς τὴν «Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν», ἢ ἀπλῶς τὴν «Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν», ἢ λήψις τῶν περισσοτέρων ἀποφάσεων ἐφαρμογῆς.

17. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν ρήτρην γενικῆς διασφα-